

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

្រង * ្រង

កំណត់ហេតុកិច្ចប្រជុំពិភាក្សា ពិគ្រោះយោបល់

ស្តីពី

**របាយការណ៍ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូង
លើគម្រោងសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស របស់ក្រុមហ៊ុន DELCOM
(KAMPUCHEA) PTE. LTD. ស្ថិតនៅតំបន់ភ្នំដែក ឃុំរម្យទម ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ**

កាលពីវេលាម៉ោងប្រាំបី និងសាមសិបនាទីព្រឹកថ្ងៃទី៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៧ នៅសាលាខេត្ត
ព្រះវិហារ មានបើកកិច្ចប្រជុំពិភាក្សាមួយ លើបទបង្ហាញរបាយការណ៍ស្តីពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
និងសង្គមដំបូង លើគម្រោងសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស ស្ថិតនៅតំបន់ភ្នំដែក ឃុំរម្យទម
ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ របស់ក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. ក្រោមអធិបតីភាព
ឯកឧត្តម **ស៊ុយ សេរិន្ទ** អភិបាលរងខេត្តព្រះវិហារ ។

សមាសភាពអញ្ជើញ ចូលរួមមាន:

- ១-លោក ខុយ ឃុនហិ នាយករដ្ឋបាល សាលាខេត្តព្រះវិហារ
- ២- លោក លី សុពណ៍-មុនី នាយក GCF
- ៣- លោក ពឹង ទ្រីដា ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្តព្រះវិហារ
- ៤- លោក ស្រំ ណងធី ប្រធានមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពលខេត្តព្រះវិហារ
- ៥- លោក ខុយ ឃុនរដ្ឋ ប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្តព្រះវិហារ
- ៦- លោក នង ខេមរិន្ទ នាយរងរដ្ឋបាលព្រៃឈើខេត្តព្រះវិហារ
- ៧- លោក ង សារ៉ូ អភិបាលស្រុករវៀង
- ៨- លោក ស្រ៊ុយ សាទី នាយករងទីចាត់ការអន្តរវិស័យ សាលាខេត្តព្រះវិហារ
- ៩- លោក យ៉ុង គឹមពៀង នាយករង ទីចាត់ការរដ្ឋបាល
- ១០-លោក ថៅ សុង ប្រធានការិយាល័យ ទីចាត់ការរដ្ឋបាល

១១- លោក កែវមី ប៊ុនថា តំណាងក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD.

១២- លោក ចាន់ សំអុល តំណាងក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD.

អង្គប្រជុំបានចាប់ផ្តើមឡើងដោយពាក្យស្វាគមន៍របស់ ឯកឧត្តម ស៊ុយ សេរិន្ទ អភិបាលរងខេត្ត ព្រះវិហារ។ បន្ទាប់មក បណ្ឌិត លី សុពណ៍-មុនី នាយកក្រុមហ៊ុន ហ្គ្រីន ឱនសាល់ចិនស៊ី ហ្វឹម បាន ពិពណ៌នា ដោយសង្ខេបអំពីគម្រោងស្នើសុំដីធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស របស់ក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. ដល់សមាជិកនៃអង្គប្រជុំទាំងអស់ ។

បណ្ឌិត លី សុពណ៍-មុនី : បានមានប្រសាសន៍ថា ក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. បានស្នើសុំដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចរ៉ែមាសមានទំហំ ១០០ ហិកតា ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ភ្នំដែក ឃុំរម្យទម ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ។ ដីនេះព្រំប្រទល់ខាងជើង ស្ថិតនៅចន្លោះចំណុចនិយាមកា (A) ៤៨៩៨៣៩ ១៤៧៩០០០ និង (B) ៤៩៣៨៣៩ ១៤៧៩០០០ ខាងកើតស្ថិតក្នុងចន្លោះចំណុចនិយាមកា (B) ៤៩៣៨៣៩ ១៤៧៩០០០ និង(C) ៤៩៣៨៣៩ ១៤៧៨៧៥០ ចំណែក ខាងត្បូងស្ថិតក្នុងចន្លោះចំណុច និយាមកា (C) ៤៩៣៨៣៩ ១៤៧៨៧៥០ និង (D) ៤៨៩៨៣៩ ១៤៧៨៧៥០ ។ រីឯ ខាងលិចស្ថិតក្នុង ចន្លោះចំណុចនិយាមកា (A) ៤៩៩៨៣៩ ១៤៧៩០០០ និង (D) ៤៩៩៨៣៩ ១៤៧៨៧៥០ ។ ក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. ជាក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មបរទេស (កម្ពុជា-ចិន) បានចុះបញ្ជីការនៅ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ជាមួយនឹងការដាក់ដើមទុនវិនិយោគដំបូងចំនួន ៥០០.០០០.០០០ រៀល នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១០ ។ ក្រុមហ៊ុននេះបានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករករ៉ែពី ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវលើរ៉ែមាស ក្រោមលិខិតលេខ ៩៦៩ ឧរថ.ធរ.អប ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៩ លើផ្ទៃដី សរុបចំនួន ១០០ ហិកតា។ តាមលិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករករ៉ែមាសនៅតំបន់ភ្នំដែក ក្នុងករណីសំណើវិនិយោគសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាស និងឯកសារច្បាប់ដែលក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. ជាមួយក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ។ មុននឹងឈានទៅធ្វើ អាជីវកម្មរ៉ែមាស តាមច្បាប់របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ការសិក្សាទៅលើគម្រោងធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាសនៅក្នុងតំបន់នេះវា ជះឥទ្ធិពលខ្លាំង ដូចនេះបានជាក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. បានសហការជាមួយ ក្រុមហ៊ុន ហ្គ្រីន ដើម្បីចុះធ្វើការទៅតាមការណែនាំរបស់នាយកដ្ឋាន EIA របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

កាលពីថ្ងៃទី ១៥-១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ ក្រុមការងារ ហ្គ្រីន បានចុះទៅដល់តំបន់នេះ តែក្រុមហ៊ុនមិនទាន់ឈានទៅដល់ការធ្វើអាជីវកម្ម បានន័យថា រាល់គ្រឿងចក្រ និងសម្ភារៈផ្សេងៗ ពាក់ព័ន្ធ ទៅដល់ដំណើរការធ្វើអាជីវកម្មនិងពុំបាននាំចូលទេ។ ដូច្នេះការសិក្សារបស់យើងមិនបានស៊ីជម្រៅលំអិត ទៅលើ ប្រព័ន្ធផលិតកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនទេ ដូចនេះយើងមើលទៅលើធនធានអេកូឡូស៊ី ពាក់ព័ន្ធនឹងលទ្ធផលនៃការសិក្សា

នៅក្នុងសិលាមេ ឬលក្ខណៈភូគព្ភសាស្ត្ររបស់ដី ១០០ហិកតា គឺ (១) Granodiorite ចំនួន ២ហិកតា ស្មើនឹង ២ ភាគរយ (២) No Classifiec rock ចំនួន ៤២ហិកតា ស្មើនឹង ៤២ភាគរយ (៣) Pediments ចំនួន ២៨ហិកតា ស្មើនឹង ២៨ភាគរយ និង (៤) Peneplain laterite deposits ចំនួន ២៨ ហិកតា ស្មើនឹង ២៨ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប ។ ចំពោះចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទដីក្នុងតំបន់សម្បទានមាន ០២ប្រភេទគឺ (១) Grey Hydromorphics ចំនួន ៤៩ ហិកតា ស្មើនឹង ៤៩ ភាគរយ និង (២) Plinthite podzols ចំនួន ៥១ ហិកតា ស្មើនឹង ៥១ ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប ។ ដោយសារតែទំហំផ្ទៃដីនេះតូច ដូចនេះការសិក្សារបស់យើងមិនបានធ្វើការអង្កេតតាមរយៈការហោះហើរជាក់ស្តែងទេ ប៉ុន្តែយើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទិន្នន័យផែនទីបួនជំនាន់ៈ នៅឆ្នាំ ១៩៩២-៩៣ និង ១៩៩៦-៩៧ របស់ MRC យើងចាត់ទុកថាជាដីដែលមានគំរូបព្រៃ ដោយឡែកនៅឆ្នាំ ២០០២ ពេលដែលរដ្ឋបាលព្រៃឈើសហការជាមួយសមិទ្ធិវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ ដូច្នេះសារព័ន្ធរុកជាតិ មានពីរប្រភេទគឺ ព្រៃស្រោង ចំនួន ១០ហិកតា ស្មើនឹង ១០ភាគរយ និង ព្រៃល្បោះ ចំនួន ៩០ហិកតា ស្មើនឹង ៩០ ភាគរយ ហើយនៅឆ្នាំ២០០៦ យើងឃើញថាគំរូបព្រៃគ្មានការប្រែប្រួលទេ ។ ចំណាត់ថ្នាក់ដីជាតិរបស់ដី ចាត់ទុកថា មានពីរប្រភេទគឺ (១) High productivity soil ចំនួន ៤៦ ហិកតាស្មើនឹង ៤០ ភាគរយ និង (២) Low productivity soil ចំនួន ៥៤ ហិកតា ស្មើនឹង ៥៤ ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប ។

ក្រុមការងារអេកូឡូស៊ីបានធ្វើការអង្កេតទៅលើសារព័ន្ធរុកជាតិចំនួន ១២ ឡូត៍ (ដែលមានព្រៃពាក់ កណ្តាលស្រោងចំនួន ០៤ និងព្រៃល្បោះចំនួន ០៨) ដែលមាននៅក្នុងចំងាយ ៥០ម៉ែត្រ សងខាងគន្លង ដែល ការអង្កេតនេះបានធ្វើឡើង នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ដោយរដ្ឋបាលព្រៃឈើថា ១០ហិកតា ជាព្រៃស្រោង ពេលក្រុមការងារចុះទៅពិនិត្យជាក់ស្តែង ប្រភេទព្រៃស្រោងត្រូវបានអោយចំណាត់ ថ្នាក់ម្តងទៀតថាជាព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោងវិញ ។ ដោយផ្អែកទៅលើការអង្កេត និងការវាយតម្លៃទៅលើប្រភេទ ព្រៃ បង្ហាញថា (១) ប្រភេទព្រៃល្បោះ ស្រទាប់ទី១ មានកំពស់ទី៩-១៤ម និងស្រទាប់ទី២ មានកំពស់ទី៥- ៨។ រីឯរុក្ខជាតិថ្នាក់ក្រោម ជាស្មៅព្រិច ស្បូវ និងកូនឈើតូចៗ (២) ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ស្រទាប់ទី១ មានកំពស់ ពី១០-១៨ម និងស្រទាប់ទី២ មានកំពស់ពី ៨-១០ម។ រីឯរចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់ក្រោមមានប្រភេទ កូនឈើតូចៗ និងស្មៅតិចតួចៗ។ បើតាមការអង្កេតព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ព្រៃល្បោះតំបន់នេះស្ទើរតែពុំ មានឈើដែលមានតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម ហើយដីប្រមាណជា ៥០ភាគរយជាដីជាំទឹក និងមានដងស៊ីតេធំជាងតំបន់ ដីទៃទៀត ។ ដោយសារក្រុមហ៊ុនមិនទាន់ចាប់ផ្តើមធ្វើអាជីវកម្ម អ្វីដែលជាកង្វល់របស់យើងថានៅពេលអនាគត ពេលដែលក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្ម តើដំណើរការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាសនៅក្នុងតំបន់នឹងប៉ះពាល់ទៅដល់គុណភាព ទឹកស្រទាប់លើ និងគុណភាពទឹកស្រទាប់ក្រោមយ៉ាងដូចម្តេច? ដូចនេះក្រុមការងារ ប្រ៊ុន បានយកសំណាកទឹក

០២កន្លែងគី (១) ទឹកអូរ និង (២) ទឹកស្រះ ដែលស្ថិតនៅក្បែរការដ្ឋានក្រុមហ៊ុន ដើម្បីបង្ហាញពីគុណភាពទឹក ស្រទាប់លើ និងគុណភាពទឹកស្រទាប់ក្រោម ។

នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនចាប់ផ្តើមធ្វើអាជីវកម្ម នៅលើសន្និធិរ៉ែ មាសសរុប ៤០០,០០០ តោន ក្រុមហ៊ុន គ្រោងធ្វើអាជីវកម្មរយៈពេល ១០ឆ្នាំ ដូច្នេះផលប្រយោជន៍ ក្នុងការយកសំណាកទឹកដើម្បីយើងធ្វើ Monitoring បានន័យថា ជាសូចនាករមួយសំរាប់យើងត្រួតពិនិត្យរយៈពេលវែង ពីព្រោះការយកអាជីវកម្មរ៉ែនៅក្នុងតំបន់នេះ មិនថាបើកគំរប់ព្រៃ ឬការលុះរណ្តៅដើម្បីតាមខ្សែរ៉ែទេ ក្រោយពីយករ៉ែមាសហើយយើងត្រូវកិនលំអិតអោយ ខ្ទេច រួចយើងប្រើសារធាតុគីមីដកយករ៉ែសុទ្ធ ដូច្នេះនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនៃការយករ៉ែមាស មួយជំហានបន្ទាប់មក ទៀត។ ក្រុមហ៊ុននឹងដាក់ផែនការធ្វើអាជីវកម្មផលិតកម្មរ៉ែមាសអោយលំអិតមកក្រុមហ៊ុន ហ្នឹង ដើម្បីយើង ពិនិត្យមើលថា តើវិធីសាស្ត្រនៃការដកយករ៉ែមាសសុទ្ធយ៉ាងម៉េច? ប៉ុន្តែចំណុចនេះខ្ញុំសូមបន្ថែមបន្តិច ជារួម បច្ចុប្បន្នយើងប្រើអាស៊ីដស្យាណែត ដើម្បីដកយករ៉ែមាសចេញពីរ៉ែផ្សេងៗ ហើយក្រៅពីការយក អាស៊ីដស្យា ណែត ប្រសិនបើសន្និធិរ៉ែនៅក្នុងតំបន់នេះធំគឺគេប្រើវិធីសាស្ត្រមួយទៀត ដោយប្រើចរន្តអគ្គីសនីដែលមាន តង់ស្យុងខ្ពស់ ដូច្នេះវាបង្កើតទៅជាកំលាំងម៉ាញ៉េទិចមួយ នៅពេលដែលរ៉ែកិនម៉ត់ហើយពេលដែលគេបើក ចរន្តធ្វើអោយកំលាំងម៉ាញ៉េទិចទាញយកតែមាសសុទ្ធចេញមក ប៉ុន្តែការវិនិយោគបែបនេះគឺវាចំណាយទុនច្រើន ។ ពាក់ព័ន្ធនឹងកំហាប់រ៉ែមាសនៅក្នុងតំបន់នេះ ១,៨៥ មីលីក្រាមនៅក្នុងរ៉ែមាសមួយតោន ប្រសិនបើយើងមើលទៅ លើកំរិតបាត់បង់ផ្សេងៗការគណនារបស់ក្រុមហ៊ុនគឺមានប្រមាណតែ ៦៦ គីឡូប៉ូណ្លោះ ដូច្នេះបរិមាណ មាសវា តិច មិនអាចអោយក្រុមហ៊ុនប្រើវិធីសាស្ត្រចំរាញ់យករ៉ែមាសអ្វីក្រៅពីអាស៊ីដស្យាណែត ក្រៅតែពីការយក សំណាកទឹកយើងបានយកសំណាកដី ហើយសំណាកទឹកបានបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ចំណែកឯ សំណាកដីបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួងកសិកម្ម ដើម្បីធ្វើការកត់ត្រាទុកថា តើនៅពេលដែល ដំណើរការគុណភាពទឹក និងលក្ខណៈក្សេត្រគីមីរបស់ដីនៅក្នុងតំបន់នោះមានការប្រែប្រួលយ៉ាងដូចម្តេច?

បើតាមការបញ្ជាក់ពីសំណាកលោកអភិបាលស្រុក ដីតំបន់នេះពុំមានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រជាជនដែល រស់នៅក្នុងឃុំរម្យទមទេ។ ឃុំរម្យទម មានប្រជាជនសរុបចំនួន ៩៣៧គ្រួសារ ស្មើនឹង ៤៣៤៧នាក់ ក្នុង នោះមានស្ត្រីចំនួន ១៨៧១នាក់ រស់នៅក្នុងភូមិចំនួន ០៦គឺ (១) ភូមិត្រពាំងទន្ទឹម (២) ភូមិទួលរវៀង (៣) ភូមិអូរទ្រលោក (៤) ភូមិបង្កើនផល (៥) ភូមិស្វាយដំណាក់ថ្មី និង (៦) ភូមិស្វាយដំណាក់ចាស់ ការរស់នៅ និងការប្រកបមុខរបរប្រជាជនតាមភូមិនៃឃុំទាំងនេះ មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងដីសម្បទានរ៉ែមាសនេះទេ។ បើតាម អះអាងរបស់សហការីខ្ញុំគឺប្រជាជនគាត់ជីករ៉ែនៅតែរដូវវស្សាទេ ព្រោះមានទឹកលាងរ៉ែដល់ពេលរដូវប្រាំង គាត់ នាំគ្នាចេញមកវិញ។ ការតាំងទីលំនៅ តាមសងខាងនៃបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៦២ និងតាមផ្លូវបំបែកទៅកាន់ ភូមិស្វាយដំណាក់ចាស់ និងស្វាយដំណាក់ថ្មីជាលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំនៅតាមភូមិ ហើយប្រជាជនភាគច្រើនជាជន

ជាតិក្នុងប្រមាណជា ៩០ភាគរយ ក្រៅពីនេះសុទ្ធតែជនជាតិខ្មែរ ចំណែក សំណង់ប្រាសាទប្រវត្តិសាស្ត្រមិន មានវត្តមានទេ ។

នៅក្នុងការស្រាវជ្រាវ និងរុករករ៉ែមាស ដើម្បីឈានទៅធ្វើអាជីវកម្មតាមឯកសាររបស់ក្រុមហ៊ុន មាន វិស្វកម្មបរទេស ០៥នាក់ កម្មករបរទេស៣០នាក់ អ្នកស្គាល់ភូមិសាស្ត្រមូលដ្ឋាន ០១នាក់ កំលាំងសន្តិសុខ ១៥នាក់ និងអ្នកដាំស្ល ០៣នាក់ ហើយប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនខ្នងរ៉ែ ០២គ្រឿង គ្រឿងចក្រសំរាប់កាយដី ០១គ្រឿង ម៉ាស៊ីនភ្លើង ០៣គ្រឿង និងម៉ាស៊ីន ០៤គ្រឿងកំលាំង ១៨សេស ។ រយៈពេលនៃការស្រាវជ្រាវមានពីរដំណាក់ កាលគឺ (១) ពីឆ្នាំ ២០០២ រហូតដល់ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៥ (រយៈពេល ០៣ឆ្នាំ) និង(២) ពីខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥ រហូតមកទល់នឹងបច្ចុប្បន្ន គឺលទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវរ៉ែនៅក្នុងតំបន់នឹងមាន ៤០០.០០០ តោន តែជាមធ្យមមួយតោនមានមាស ១.៨៥ មីលីក្រាម ដូចនេះរ៉ែមាសសរុបប្រមាណ ៤០០.០០០ តោន ត្រូវ ប្រើប្រាស់ពេលវេលាជិត ១០ឆ្នាំ ។ ដោយសារតែការវាយតម្លៃជំហានដំបូងនេះ អ្វីដែលកើតមានឡើងដោយ សកម្មភាពរុករករ៉ែ និយាយដោយឡែក ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុន ដែលខុម គឺមានតិចតួច ដូចខ្ញុំបានជំរាបពីខាងដើម ទោះបីក្រុមហ៊ុនទទួលបានដីសម្បទានសរុប ១០០ហិកតា ទីតាំងដែលក្រុមហ៊ុនរៀបចំ ធ្វើទីស្នាក់ការប្រើប្រាស់ តែ ២ហិកតាទេ ដូច្នេះអ្វីដែលកើតមានឡើងដោយការកាប់សំអាតព្រៃ ដើម្បីរៀបចំទៅជាទីស្នាក់នេះមាន ទំហំប្រមាណតែ២ហិកតាប៉ុណ្ណោះ ។ ដូច្នេះនៅពេលអនាគតរយៈពេល ១០ឆ្នាំសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមិនជា បញ្ហាដែរ ពីព្រោះវិធីសាស្ត្រនៃការយករ៉ែមាសមានពីរគឺ (១) ការបើកគំរប់ព្រៃហើយបើករណ្តៅដើម្បីដឹក យករ៉ែ និង (២) ការដឹកអន្លង់ចុះទៅក្រោមគ្រងទៅដល់ជំរៅនៃរ៉ែ រួចដឹកទៅតាមខ្សែរ៉ែ ឧទាហរណ៍ខ្សែរ៉ែខ្លះ លើសបីម៉ែត្រ គឺគេលុងតែប៉ុណ្ណោះទេបើខ្សែរ៉ែទៅដល់ណាគាត់ លុងទៅដល់ហ្នឹង ។ ដោយសារតែរណ្តៅរ៉ែមាស លក្ខណៈជាការដឹកលុង ដូចនេះការប្រើប្រាស់នៅខាងក្រោមវាមិនមានការកាប់ព្រៃឈើទេ កាលណាយើង ល្ងសនាយព្រៃវាពាក់ព័ន្ធនឹងការហូរច្រោះ ដូច្នេះការរំខានដោយការប្រើប្រាស់ដីដោយសារការបើកគំរប់ព្រៃ គឺពុំមានទេ លើកលែងតែនៅដំណាក់កាលស្រាវជ្រាវដែលគាត់ត្រូវការចាំបាច់សំរាប់សាងសង់ទីស្នាក់ការតែ ប៉ុណ្ណោះ ។

ការធ្វើអាជីវកម្មនេះទៅអនាគតជាលក្ខណៈដឹករណ្តៅលុងដែរ ដូចនេះការបិទរណ្តៅ និងការដាំព្រៃ ឡើងវិញក៏អត់មានលក្ខណៈដូចរ៉ែដទៃទៀតដែរ ខ្ញុំឧទាហរណ៍ដូចក្រុមហ៊ុន សំណាងរ៉ែ នៅស្រុកថ្មបាំង ខេត្តកោះកុង គាត់គ្រោងធ្វើអាជីវកម្មទៅលើរ៉ែអ៊ុលមេនីត មានលក្ខណៈជាបើកគំរប់ព្រៃដើម្បីដឹកយករ៉ែនៅ លើផ្ទៃដីសរុប ៥៣ហិកតាក្នុងមួយឆ្នាំ ដូច្នេះដើម្បីចូលទៅឆ្នាំទីពីរគាត់ត្រូវលុបរណ្តៅដែលគាត់បាននៅឆ្នាំទី១ ហើយធម្មតាដល់ពេលយើងដឹកយករ៉ែនឹងចំរាញ់រួច បរិមាណសាច់ដីដែលដឹកចេញ លុបទៅវិញអត់ដែលជិតទេ គឺនៅសល់ប្រមាណជា ២៥-៣០ភាគរយ នេះដែលជាបញ្ហា ។ ចំណែកឯ ការដឹកយក រ៉ែរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែល

ខុម (កម្ពុជា) ទៅលើបរិមាណសរុបប្រមាណជា ៤០០.០០០ តោន អញ្ជឹងវាអត់មាន បញ្ហាអ្វីទាំងអស់ ដោយសារជីកនៅខាងក្រោម ដល់ពេលដែលធ្វើចប់ការបិទរណ្តៅនេះមិនមែនជាការបញ្ចូលសាច់ដីទេ ជាទូទៅ ប្រសិនបើអត់មានរន្ធច្រើនតែធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញរន្ធវិវែតម្តង។ ការបិទរណ្តៅវិវែយូរឆ្នាំធ្វើអោយស្មៅដុះស៊ុបខ្រុប ជួនកាលប្រជាជននៅក្នុងតំបន់គាត់ទៅរកនេះរកនោះអាចធ្លាក់ ឬក៏សត្វព្រៃធ្លាក់ ដូច្នេះវិធីសាស្ត្រដើម្បីកាត់ បន្ថយប៉ះពាល់នឹងគេធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ។ មួយទៀតប្រសិនបើរណ្តៅវិវែវិញជាប់គ្នាគេប្រើម្សៅស្យាណែតបំផុះ រន្ធវិវែតម្តង ដល់ពេលបំផុះរន្ធសាច់ដីវាបាក់ស្រុតចុះដល់ពេលប្រជាជនគាត់ដើរមក ឃើញរណ្តៅគាត់អាចដើរ ជៀស នេះជាវិធីសាស្ត្រដើម្បីទប់ស្កាត់នៅក្នុងបិទរណ្តៅវិវែផងដែរ។ បន្ទាប់មកទៀតមើលទៅផលប៉ះពាល់ សំលេង និងការបំភាយឧស្ម័នកាបូនិច និងសារធាតុពុល នេះវាកើតមានឡើងដោយសារការប្រើប្រាស់គ្រឿង ចក្រ នៅក្នុងតំបន់គម្រោងគ្រឿងចក្រដែលត្រូវប្រើប្រាស់គឺមានតែម៉ាស៊ីនភ្លើងទេ ដោយសារតំបន់និងស្ថិតនៅ ឆ្ងាយពីតំបន់ដែលប្រជាជនរស់នៅប៉ះពាល់ដែលកើតឡើងជាផលប៉ះពាល់បន្ទាប់បន្សំ ហើយឧស្ម័នកាបូនិច ដែលបំភាយឡើងដោយចំហេះប្រេងឥន្ធនៈទាំងអស់ក៏មិនមែនជាបញ្ហាដែរ។ ការបាត់បង់ទីជំរកក៏មានលក្ខណៈ ដូចទៅនឹងការបកស្រាយខាងលើ ដោយសារតែក្រុមហ៊ុនគ្មានផែនការឈូសស្រទាប់ព្រៃដើម្បីជីកយករ៉ែមាស ដូច្នេះការកើតមានដោយសារវត្តមានរបស់មនុស្ស និងសំលេងម៉ាស៊ីនភ្លើងនៅក្នុងតំបន់និង ដូចជាសត្វព្រៃ ដែលពីមុនមកវាធ្លាប់ឆ្លងកាត់កន្លែងហ្នឹងវាអាចដើរជៀសនៅក្បែរៗហ្នឹង ដោយសារដីធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាសមាន ទំហំតែ ១០០ ហិកតា ដូច្នេះវាមិនមែនជាបញ្ហា។ ខ្ញុំសូមសង្ខេប នៅដំណាក់កាលបន្ទាប់ទៀត នៅពេលដែល ក្រុមហ៊ុនដំណើរការអាជីវកម្មក្រសួងបរិស្ថាននិងទាមទារអោយមានការវាយតម្លៃម្តងទៀត ដែលអោយ ឈ្មោះថា ការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈពេញលេញ ទើបតម្រូវអោយខ្ញុំបកស្រាយលំអិត។

ឯកឧត្តម ស៊ុយ សេរិន្ទ អភិបាលរងខេត្តព្រះវិហារ : សូមអរគុណចំពោះតំណាងក្រុមហ៊ុន ដែលបានធ្វើបទបង្ហាញយ៉ាងក្លាយ ក្រុមហ៊ុនដែលមករុករករ៉ែនៅក្នុងខេត្តយើងនេះមានទាំងអស់ចំនួន ២៣ក្រុមហ៊ុន ប៉ុន្តែមិនទាន់ដែលមានក្រុមហ៊ុនណាមួយក៏ទទួលបានបទបង្ហាញដូចក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. ទេ។ នេះជាបទបង្ហាញមួយដែលអោយអាជ្ញាធរដែនដី និងមន្ទីរពាក់ព័ន្ធបានដឹង ដើម្បីពិភាក្សាគ្នា និងដោះស្រាយពីបញ្ហាប្រជាពលរដ្ឋ និងបរិស្ថានព្រៃឈើដែលនៅតំបន់នោះ ហើយនេះ គ្រាន់តែជាការសិក្សាដំបូង ហើយដីដែលក្រុមហ៊ុនស្រាវជ្រាវរុករករ៉ែមានទំហំ ១០០ហិកតា និងប្រើប្រាស់ដី សាងសង់ទីស្នាក់ការប្រមាណជា ២ហិកតាតែប៉ុណ្ណោះ។ ចំណែកឯ ផលប៉ះពាល់ទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន កាលណាយើងធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍តែងតែមានផលប៉ះពាល់ជៀសមិនផុត ប៉ុន្តែបើតាមការធ្វើបទបង្ហាញមិនជា ប៉ះពាល់ប៉ុន្មានទេនៅតំបន់នោះ ដូច្នេះដើម្បីអោយមន្ទីរជំនាញមានការចូលរួមនៅក្នុងការងារនេះ ដំបូងខ្ញុំសូម

អញ្ជើញមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដែលជាសេនាធិការអោយក្រសួងឧស្សាហកម្មដែលនៅ ក្នុងជួរថ្នាក់ ខេត្តមានមតិយោបល់លើគម្រោងវិនិយោគរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

លោក **ស្រី ណង់** ប្រធានមន្ទីរឧស្សាហកម្មខេត្ត៖ តាមរបាយការណ៍តំណាងក្រុមហ៊ុន បានធ្វើ បទបង្ហាញក្នុងមកនេះក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. ជាក្រុមហ៊ុនមួយដែលមាន លក្ខណៈស្របច្បាប់ដូចដែលបានរាយការណ៍ជូនក្នុងអង្គប្រជុំអម្បាញ់មិញ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាក្នុងមកនេះ ដែលខ្ញុំបានទទួល សូមរាយការណ៍អោយអង្គប្រជុំបានជ្រាបនៅពេលនេះ។ ដោយសារភូមិសាស្ត្រក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. មានទំហំ ១០០ ហិកតា តូចជាងក្រុមហ៊ុនដទៃទៀតដែលមាន អាជ្ញាប័ណ្ណធ្វើការសិក្សានៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារក្នុងមក ហើយភូមិសាស្ត្ររបស់ក្រុមហ៊ុននេះស្ថិតនៅក្នុងការបំពេញ របស់ក្រុមហ៊ុន **ស៊ីយូអេស** ដែលធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវរ៉ែដែកនៅទីនោះ។ បើយើងពិនិត្យទីតាំងរបស់ ក្រុមហ៊ុនគឺគ្របដណ្តប់ទៅដោយព្រៃឈ្មោះ និងព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ដូចដែលតំណាងក្រុមហ៊ុនបានរាយ ការណ៍ជូន ដូច្នេះខ្ញុំសូមអោយខាងមន្ទីរពាក់ព័ន្ធដូចជា៖ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ មន្ទីរបរិស្ថាន និងមន្ទីរកសិកម្ម ធ្វើការចាប់អារម្មណ៍ ពីព្រោះផ្ទៃដីដែលត្រូវធ្វើការយកវិមាសវាជាការបើករណ្តៅ ដើម្បីយកវិមាសនៅខាងក្រោម ដូច្នេះផលប៉ះពាល់គឺមានតិចតួច ណាមួយវាស្ថិតនៅឆ្ងាយពីភូមិរបស់រស់នៅប្រជាជនទៀត។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែ សំណូមពរទៅក្រុមហ៊ុនចាប់ពីពេលនេះទៅសូមអោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយមន្ទីរ និងពេលមានហេតុ ការណ៍អ្វីកើតឡើង សូមផ្តល់ព័ត៌មានអោយមន្ទីរបានដឹងផង ពីព្រោះកន្លងទៅនៅដើមឆ្នាំនេះមានបាតុភាព កើនឡើងច្រើនលើកច្រើនសារហើយ។

ឯកឧត្តម **ស៊ុយ សេរិន្ទ** អភិបាលរងខេត្តព្រះវិហារ៖ សូមអរគុណមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ដែលសូមអោយក្រុមហ៊ុនធ្វើការសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាថ្នាក់ខេត្ត និងមន្ទីរ ដើម្បីអោយដំណើរទៅ យ៉ាងរលូន ហើយបន្តមកទៀតការចូលរួមពីមន្ទីរបរិស្ថាន និង រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែលតំបន់នោះប៉ះពាល់បរិស្ថាន ទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានយ៉ាងម៉េច? សូមអោយខាងបរិស្ថានលើឡើង និងបន្ទាប់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ។

លោក **ខុយ ឃុនរដ្ឋ** ប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត៖ ខ្ញុំសូមអរគុណដែលក្រុមហ៊ុនបានធ្វើបទបង្ហាញ របាយការណ៍វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូង ទៅលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវរុករកវិមាសរបស់ ក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE.LTD មានទំហំ ១០០ហិកតា ស្ថិតក្នុងឃុំរម្យទម ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ។ ទាក់ទងទៅនឹងឯកសារ និងរបាយការណ៍ក្តីមន្ទីរខ្ញុំទើបតែបានដឹងនៅពេលនេះតែប៉ុណ្ណោះ ព្រោះខ្ញុំមិនមានឯកសារអ្វីដើម្បីពិនិត្យលើរបាយការណ៍នេះទេ ម្យ៉ាងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងរបាយការណ៍ វាយ តម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូងនេះ ទើបតែមានបទបង្ហាញនៅពេលនេះ ប៉ុន្តែយើងឃើញថារបាយ ការណ៍វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូង នេះឃើញថាមានភាពលំអិតល្អ។ ប៉ុន្តែបើយើងផ្អែក

ទៅលើសកម្មភាពមួយដែលអនុវត្តទៅតាមច្បាប់ដែលបានកំណត់រួចហើយ នៅពេលខាងមុខនេះការវាយតម្លៃ ផលប៉ះពាល់ពេញលេញមួយទៀតដែលអនុវត្តទៅតាមអនុក្រឹតលេខ ៧២ ដោយសារអនុក្រឹតនេះមានចែក នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ការពិនិត្យការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថានទាំងដំបូង និងពេញលេញជាដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ ក្រសួងបរិស្ថាន ដូច្នេះមន្ទីរបរិស្ថានខេត្តជាអង្គការដែលមិនមាន លទ្ធភាពក្នុងការពិនិត្យទៅលើរបាយការណ៍ នេះទេ វាជាការអង្កេត និងពិនិត្យរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែផ្តល់ជាគំនិតសូមអោយក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE.LTD ផ្តល់នូវផែនទី និងឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសរបាយការណ៍វាយ តម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូងនេះ ពីព្រោះខ្ញុំទើបតែបានទទួលព័ត៌មាននៅថ្ងៃនេះតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះការផ្តល់យោបល់អ្វីយើងមិនអាចនិយាយទៅហើយមានការបកក្រោយបានទេ ការងារបច្ចេកទេសត្រូវ ការលំអិតបន្តិច និងមានភាពច្បាស់លាស់ ពិតមែនវាមិនស្ថិតនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ទីរ ក៏ប៉ុន្តែជាទូទៅ នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនអនុវត្តអ្នកដែលនៅផ្ទាល់ក្នុងមូលដ្ឋាននេះហើយជាអ្នកត្រួតពិនិត្យ។ ករណីមួយទៀត សូមអោយក្រុមហ៊ុនធ្វើការសហការជាមួយមន្ទីរអោយបានជិតស្និទ្ធ ដើម្បីកុំអោយការសហការរបស់យើងមាន ភាពមិនចុះសម្រុងគ្នា ប្រសិនបើយើងទប់ស្កាត់មុនវាជាការល្អជាងអ្វីដែលបង្កើតបញ្ហា ទើបយើងដោះស្រាយ នេះ ជាចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ។ ម្យ៉ាងទៀតបើពិនិត្យទៅលើផែនទី និងនិយាយកាន់របាយការណ៍នេះឃើញ ថា តំបន់នេះស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ព្រៃ ១០០ភាគរយ និងសំបូរទៅដោយអាងធម្មជាតិជាច្រើន វាពិតមែនថា នៅ តំបន់នេះសំបូរដៃអូរតូចៗ បើនិយាយតំបន់នៅប៉ែកខាងកើតគឺមានប្រភពធំមួយហៅថា ស្ទឹងសែន បើនិយាយ ពីប៉ែកខាងលិចគឺមានប្រភពទឹកស្ទឹងស្មោង ដូច្នេះតំបន់នេះតំបន់ទីរាល់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រភពទឹកទាំង អស់នេះ ប៉ុន្តែដោយសារទំរង់នៃការធ្វើអាជីវកម្មស្រាវជ្រាវរុករករ៉ែមាសមានទំហំតូច ដូចនេះផលប៉ះពាល់ ពុំមានអ្វីធ្ងន់ធ្ងរទេ។ បើក្រុមហ៊ុនយករ៉ែមាសទាំងអស់ចេញមកពីក្នុងដីហើយយកទៅបំបែកដើម្បីទាញយក មាសសុទ្ធ ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនប្រើប្រាស់ធនធានអគ្គិសនីផលប៉ះពាល់ស្ទើរតែគ្មាន ប៉ុន្តែបើក្រុមហ៊ុនប្រើសារធាតុគីមី ផ្សេងៗវាអាចនឹងមានផលប៉ះពាល់ ដូច្នេះក្រុមហ៊ុនត្រូវមានផែនការការពារជាមុន ដើម្បីផលប៉ះពាល់នេះវាមិន កើតមានឡើងចំពោះសាធារណៈ។

លោក ឧប ខេមរិន្ទ នាយរងរដ្ឋបាលព្រៃឈើ : ខ្ញុំសូមកោតសរសើរការធ្វើបទបង្ហាញ របាយ ការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូង របស់ក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី ប៉ុន្តែការ លើកឡើងនេះគ្រាន់តែជាហានិភ័យដែលគិតមិនទាន់បានធ្វើនៅឡើយ។ ទី (១) បញ្ហាអាចម៍ដីដែលយកចេញ ពីណ្តៅរ៉ែពេលយើងយកចាក់វាយប៉ាយក៏វាមានផលប៉ះពាល់ដែរ ទី (២) ការលុបរណ្តៅមិនបានជិតល្អ ប៉ុន្តែបើ តាមច្បាប់ព្រៃឈើរាល់អ្វី ដែលបានធ្វើហើយត្រូវតែសំអាតដាំដើមឈើឡើងវិញ។ ចំពោះរាល់ការធ្វើអាជីវកម្ម

រ៉ែខ្ញុំមិនទាន់ដឹងថា ក្រុមហ៊ុនបានទាក់ទងជាមួយក្រសួងកសិកម្ម ឬនៅទេ បើមិនទាន់សូមបំពេញបែបបទ អោយបានត្រឹមត្រូវ ។

លោក **លី ឆ្លីដា** ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត៖ ចំពោះគម្រោងសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងរុករករ៉ែមាស នេះស្ថិតនៅឃុំរម្យទមដែលជាឃុំខ្ញុំបានកាន់ផ្ទាល់ ហើយប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំនេះភាគច្រើនជាជនជាតិ កួយ ។ ខ្ញុំសូមអោយជំនាញខាងវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គម ធ្វើការពិភាក្សាជាមួយក្រុមហ៊ុន ធ្វើយ៉ាងកុំអោយមានផលប៉ះពាល់ដល់ប្រជាជន ព្រោះកន្លងមកមានប៉ះពាល់ដល់សតិអារម្មណ៍របស់ពួកគាត់ លើសពីនេះទៅទៀត ថែមទាំងមានសារពត៌មានមួយចំនួនបានចុះផ្សាយទាក់ទងនឹងប្រជាជនក្នុងឃុំរម្យទម តែម្តង ។ ដូច្នេះអ្វីដែលយើងលើកឡើងនេះពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចជាជាក់ស្តែងកន្លងមកការប្រើ បច្ចេកទេសមិនបានទៅតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ធ្វើអោយកាកសំណល់ដែលនៅតទុក បង្កអោយមានការ កកស្ទះដល់ប្រភពទឹកដែលប្រជាជនប្រើប្រាស់នៅក្នុងតំបន់នោះ ។ ដូច្នេះខ្ញុំសូមអោយក្រុមហ៊ុនដែលធ្វើការរុក រករ៉ែមាសនៅតំបន់នោះធ្វើយ៉ាងណាគិតគូរទៅលើកាកសំណល់ដែលនៅសល់ក្រោយពីការឈូសឆាយរួច ដើម្បី កុំអោយមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងប្រជាជនសហគមន៍ ។

លោក **ឯ សារ៉ូ** អភិបាលស្រុករវៀង៖ ទាក់ទងទៅនឹងផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន របស់ក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី នៅក្នុងទីតាំងនេះខ្ញុំបានចុះទៅពិនិត្យមានការញឹកញាប់ដៃរួមជាមួយមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងថ្នាក់ដឹកនាំខេត្ត ។ ទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែងនៅតំបន់នោះទាក់ទងទៅនឹងទីតាំង ដូចជាមិនមានបញ្ហាអ្វីចោទទេទៅ លើផលប៉ះពាល់ព្រៃឈើ ព្រោះក្រុមហ៊ុនប្រើប្រាស់ដីប្រមាណជា ២ហិកតាតែប៉ុណ្ណោះ សំរាប់សាងសង់ទីស្នាក់ ការ ហើយទីតាំងនេះស្ថិតនៅតាមបណ្តោយជើងភ្នំ និងមានទីដំរាលដោយកន្លែងដែលដាក់គ្រឿងចក្រ ក៏ដូច ជារណ្តៅដែលក្រុមហ៊ុនធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមិនមានផលប៉ះពាល់អ្វីធំដុំទេ ផ្ទៃដីដែលក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្ម មានទំហំ ១០០ហិកតា តែជាក់ស្តែងឃើញប្រើប្រាស់ដីប្រមាណជា ២ហិកតាទេ ។ ចំពោះផលប៉ះពាល់ ផ្សេងទៀត ដែលជះឥទ្ធិពលពីការប្រើប្រាស់សារធាតុ និងកាកសំណល់ផ្សេងៗដែលហូរចូលប្រព័ន្ធអូរយើង ត្រូវធ្វើការទប់ស្កាត់យ៉ាងម៉េចកុំអោយមាន ។ ចំណែកឯ ផលប៉ះពាល់សង្គមតាមខ្ញុំពិនិត្យមើលឃើញថា នៅ ឆ្ងាយពីទីតាំងដែលប្រជាជនរស់នៅ តែមានភូមិមួយគឺភូមិរំដេងមានប្រមាណជា ២០-៣០គ្រួសារ ដែល ប្រជាជន ប្រកបមុខរបរធ្វើស្រែ-ចំការតិចតួច និងដឹកមាស ប៉ុន្តែវាមិនស្ថិតនៅឆ្ងាយពីទីតាំងក្រុមហ៊ុន ៥គីឡូ ម៉ែត្រ ដូច្នេះទាក់ទងនឹងការប្រកបមុខរបររបស់ប្រជាជនក្នុងឃុំរម្យទមនេះដូចជាមិនមានផលប៉ះពាល់អ្វីទេ មានតែភូមិរំដេងមួយទេ ហើយភូមិនេះមិនទាន់ជាផ្លូវនៅឡើយ ភូមិនេះកើតឡើងដោយសារប្រជាជននាំគ្នា ទៅដឹកមាសហើយបង្កើតជាផ្ទះ នៅពេលអនាគតវាអាចក្លាយទៅជាភូមិមួយដែលស្របច្បាប់ ព្រោះកាន់តែ រីកទៅៗ កាលណាប្រជាជនរស់នៅទីនោះច្រើនផលប៉ះពាល់ជាមួយក្រុមហ៊ុននឹងកើតមាន ប៉ុន្តែទិដ្ឋភាពជាក់

ស្តែងមិនទាន់ប៉ះពាល់ទេ ។ ចំពោះប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំរម្យទមភាគច្រើនជាជនជាតិកួយ មានប្រមាណ ជា៩០ភាគរយ ហើយពួកគាត់បើជឿក៏ជឿខ្លាំង បើស្តាប់ក៏ស្តាប់ខ្លាំង ដូច្នេះពួកឱកាសនិយមឈ្លៀតឱកាសយក ផលចំណេញពីពួកគាត់ ហើយរឿងដែលកើតឡើងដោយ អាស៊ីសេរី វីអូអេ និងកាសែតចុះផ្សាយមិនមែន រឿងក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម (កម្ពុជា) ទេ មានរឿងផ្សេងទៀត ។ នៅពេលអនាគតបើសិនជាក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវ- កម្មពេញលេញ យើងត្រូវពិភាក្សាអោយលំអិត និងស៊ីជម្រៅជាងនេះ ទី(១) ដោះស្រាយអំពីផលប៉ះពាល់ បរិស្ថាន និងទី(២) ដោះស្រាយពីសតិអារម្មណ៍របស់ប្រជាជន ។

លោក **ខុយ ឃុនហ៊ុន** នាយករដ្ឋបាលសាលាខេត្តៈ តាមរយៈការបង្ហាញរបស់ក្រុមហ៊ុន ប្រ៊ិន យើងឃើញថា វាទាក់ទងទាំងស្រុងទៅលើជំនាញបច្ចេកទេស ដែលមន្ទីរជំនាញពាក់ព័ន្ធបានលើកឡើងអស់ហើយ តាមទស្សនៈរបស់ខ្ញុំ ជាគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺអូសទាញការវិនិយោគគ្រប់ទីកន្លែង ហើយ កន្លងមកនេះក៏ដូចជាឯកឧត្តមអភិបាលមុន នឹងឯកឧត្តមអភិបាលខេត្តបច្ចុប្បន្នតែងតែផ្សព្វផ្សាយគ្រប់ទីកន្លែង ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេសពីសក្តានុពលដែលមានក្នុងខេត្តព្រះវិហារដូចជាៈ រ៉ែ កសិកម្ម ទេសចរណ៍ ។ល។ ដូចនេះគោលបំណងរបស់ខេត្ត ចង់អោយមានការអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីទាញយកសក្តានុពលទាំងអស់នេះមកប្រើប្រាស់ ។ ជារួមខ្ញុំសូមស្នាមន័យលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវរុករករ៉ែរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី. អិលធីឌី ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភនោះ ពេលដែលបានគោលការណ៍អនុញ្ញាតវិនិយោគពីរាជរដ្ឋាភិបាលនៅលើ ទីតាំងនោះ ដែលកន្លងមកនេះលោកប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម និងលោកអភិបាលស្រុកបានលើកឡើងរួចហើយ ឃើញថា កន្លែងនោះសំបូរទៅដោយក្រុមប្រឆាំងនឹងរាជរដ្ឋាភិបាល ធ្វើយ៉ាងម៉េចកុំអោយក្រុមអ្នកប្រឆាំង មានចំណុចវាយបកមកលើរាជរដ្ឋាភិបាល ។ នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនដំណើរទៅខ្លះខាតចន្លោះណាមួយមិនត្រឹម តែចាប់ចំនុចខ្សោយក្រុមហ៊ុនវាយទៅលើក្រុមហ៊ុនខ្លួនឯងទេ វាអាចវាយទៅលើរាជរដ្ឋាភិបាលតែម្តង ព្រោះ រាជរដ្ឋាភិបាលជាអ្នកអនុញ្ញាតអោយក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្ម ។ ជាចុងក្រោយខ្ញុំសូមអោយក្រុមហ៊ុនធ្វើការសហការ យ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងគ្រប់សមត្ថកិច្ចទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីទប់ស្កាត់រាល់ហេតុការណ៍ដែលកើតឡើង អោយបានទាន់ពេល ។

ឯកឧត្តម **ស៊ុយ សេរិន្ទ** អភិបាលរងខេត្តព្រះវិហារៈ ចំពោះខ្ញុំសូមអោយក្រុមហ៊ុន ប្រ៊ិន ធ្វើ ការពន្យល់ និងបកស្រាយនៅ ០៧ ចំនុចដែលខ្ញុំបានសង្ខេបនៅក្នុងអង្គប្រជុំទី (១) សុំអោយមានការសហការ អោយជិតស្និទ្ធយ៉ាងម៉េចកុំអោយមានបញ្ហាទៅថ្ងៃអនាគត (២) ត្រូវមានផែនការមេអោយបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីអោយអាជ្ញាធរបានដឹងពីគំរោងចាប់ផ្តើមពេលណាហើយបញ្ចប់ពេលណា (៣) សូមអោយលើកអំពីធាន ការណ៍ទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់ដែលកើតមានឡើង (៤) សូមធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយក្រសួងកសិកម្ម ថាតើ ក្រុមហ៊ុនកន្លងមកបានធ្វើការជាមួយក្រសួងកសិកម្មខ្លះហើយ ឬនៅ ព្រោះទាក់ទងជាមួយព្រៃឈើ? (៥) សូម

អោយក្រុមហ៊ុនមុននឹងប្រើសារធាតុផ្ទុះត្រូវរាយការណ៍ទៅប៉ូលីសដើម្បីយើងជូនដំណឹងទៅមូលដ្ឋាន (៦) ក្រុមហ៊ុនត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចអូសទាញជនជាតិភាគតិចអោយបានដើម្បីបំរើការសង្គម និងរាជរដ្ឋាភិបាលផងតាមរយៈការផ្តល់មូលនិធិសំរាប់ទ្រទ្រង់សហគមន៍ក្នុងតំបន់ ឬមួយយ៉ាងណា? និង (៧) សូមអោយទទួលស្គាល់អង្គការទីចាត់ការអន្តរវិស័យគាត់ធ្វើការតំណាងអោយឯកឧត្តមអភិបាលខេត្ត ដូច្នេះសូមធ្វើការអោយបានជិតស្និទ្ធជាមួយអង្គការនេះផង ។

បណ្ឌិត **លី សុពណ៍ មុនី** នាយក GCF: ខ្ញុំសូមធ្វើការបំភ្លឺជូនទៅលើអង្គប្រជុំទាំងមូលដែលមានប្រាំពីរចំនុចដោយសង្ខេប ជាទូទៅដោយសារតែក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី** ស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលស្រាវជ្រាវ ដូច្នេះនៅក្នុងដំណាក់កាលនឹងគាត់យកចិត្តទុកដាក់តែទៅលើបញ្ហាបច្ចេកទេសស្រាវជ្រាវដើម្បីឈានទៅបញ្ចប់ក្នុងការកំណត់ថា តើសន្និធិរ៉ែនៅក្នុងតំបន់នោះមានប៉ុន្មាន? ដើម្បីរៀបចំផែនការអាជីវកម្មហើយនៅក្នុងដំណើរផលិតកម្មរ៉ែមាសនេះ ខ្ញុំជឿជាក់ថាឯកឧត្តមប្រធានអង្គប្រជុំ និងមន្ទីរពាក់ព័ន្ធទាំងអស់បានជ្រាបហើយក្នុងដំណើរការអាជីវកម្មមិនអាចក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី អិលធីឌី** គាត់ដំណើរការអាជីវកម្មដោយគ្មានការចូលរួមអំពីស្ថាប័នជំនាញនោះទេ ហើយមិនថាក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី** ឬថាក្រុមហ៊ុនណាទេ នៅពេលដែលមានដំណើរការតែងតែសហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។ ចំនុចទី១ ខ្ញុំលើកឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី** បានប្រើប្រាស់សន្តិសុខចំនួន ១៥ នាក់សន្តិសុខនេះគឺជាកំលាំងរបស់ខេត្តតែម្តង ហើយឯកសារផ្សេងៗក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា)** ធ្វើការសហការជាមួយខេត្ត និងស្រុករួចហើយ ។ រាល់អ្វីដែលស្រុកបានលើកឡើងគឺថាដំណើរការមកមានលក្ខណៈរលូនជាមួយគ្នា នេះការសហការគ្រាន់តែកិច្ចសហការទៅតាមជំហានៗទៅតាមដំណាក់កាល តើដំណាក់កាលស្រាវជ្រាវមានស្ថាប័នណាខ្លះចូលរួម ដល់ពេលធ្វើការដំណើរការតំរូវអោយមានអង្គការបច្ចេកទេសណាចូលរួម ដើម្បីបំពេញទៅតាមលក្ខណៈច្បាប់ ។ អង្គការមួយចំនួនជាពិសេសមន្ទីរវិស្វាគមន៍មានក្រុមការងារមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងនាយកដ្ឋាន EIA គាត់ត្រូវចុះមកធ្វើការត្រួតពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃជាប្រចាំ ។ ចំនុចទី២ ដើម្បីឈានទៅដល់ដំណើរការអាជីវកម្មពេញលេញ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតផ្សេងៗទៀតពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ឧទាហរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្ម និងច្បាប់វិនិយោគខ្ញុំអត់ទាន់បានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា)** នៅឡើយទេត្រង់ចំនុចនឹងតទៅក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម (កម្ពុជា)** ត្រូវនាំយកនូវគ្រឿងចក្រ បច្ចេកទេសមួយចំនួនទៀតមកបំរើការអាជីវកម្មនៅក្នុងតំបន់នេះ ដូច្នេះបើច្បាប់វិនិយោគគាត់ត្រូវឆ្លងទៅ CDC ដើម្បីមានច្បាប់វិនិយោគបានក្រុមហ៊ុនត្រូវមានរបាយការណ៍វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូង ។ ក្រោយពេលដែលខ្ញុំបានជួបពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមហ៊ុនពិភាក្សាទៅលើឯកសារដែលក្រុមហ៊ុន **ដែល ខុម**

(កម្ពុជា) ត្រូវផ្តល់ ។ ដូច្នោះទើបយើងមិនធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមពេញលេញទេគឺ ធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃដំបូង ទី១ ក្រុមហ៊ុនចំណាយថវិកាភូមិ និងទី២ ពេលវេលាល្បឿនទាន់សភាពការផង ។

ការធ្វើអាជីវកម្មទៅលើប្រភេទរ៉ែមាស ងាយនឹងបង្កការរងគ្រោះដល់បរិស្ថានធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញ នោះណាស់ អាស្រ័យហេតុនេះ បន្ទាប់ពីក្រុមហ៊ុនបានចាប់ផ្តើមដំណើរការអាជីវកម្មពេញលេញទៅលើប្រភេទ រ៉ែមាសនេះហើយ ក្រុមហ៊ុនចាំបាច់ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃបន្ថែមអំពីហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គម ទៅលើ បញ្ហាមួយចំនួនដូចជា៖ (១) សិក្សាអំពីសម្ព័ន្ធគីមីសកម្ម (ប្រភេទ និងបរិមាណ) ដែលមាននៅលាយឡំ ជាមួយនឹងរ៉ែទាំងនោះ ពីព្រោះថាជាធម្មតាពួកលោហៈទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងធម្មជាតិ មិនដែលស្ថិតនៅ ជាអង្គធាតុទោលនោះទេ។ ដោយហេតុថា នៅក្នុងជំរករ៉ែមាសនេះពិនិត្យឃើញមានវត្តមានរបស់លោហៈ ផ្សេងៗទៀតមានដូចជា៖ ដែក ប្រាក់ ស្ពាន់ សំណរ...។ល។ ជាសន្និដ្ឋាន នៅក្នុងតំបន់នេះអាចនឹងមាន ពពួកសម្ព័ន្ធគីមីសកម្មផ្សេងៗទៀត ដែលអាចបង្កជាហេតុអាក្រក់ដល់មជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ ប្រសិនបើផែនការអាជីវកម្ម លើរ៉ែមាសនេះ មិនបានរៀបចំអោយត្រូវទៅតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេសនោះ។ (២) នៅក្នុងករណីដែលរ៉ែមាស នៅតំបន់នោះសម្បូរណ៍ទៅដោយសារធាតុ Sulfur នោះទឹកដែលហូរ (ជ្រាប) ចេញពីជំនករ៉ែ ឬកន្លែងកាយរ៉ែ អាចក្លាយទៅជាអាស៊ីដដែលមានកំហាប់ខ្ពស់។ ដូច្នោះ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសិក្សាអំពីបរិមាណ និងលទ្ធភាពនៃការ បំបែកទៅជាអាស៊ីដដែលមានកំហាប់ខ្ពស់នេះ។ (៣) សិក្សាអំពីកំហាប់លោហៈធុនធ្ងន់ដែលអាចរលាយបាន ហៅកាត់ថា AMD (Acid Mine Drainage) ដែលជាធម្មតាអាស៊ីដនេះមានកំហាប់អ៊ុយ៉ុងអ៊ីដ្រូសែន (ប៉ូតង់ស្យែលអ៊ីដ្រូសែន - pH) រហូតដល់៣ ឬទាបជាង។ កាកសំណល់ទាំងនេះ អាចបង្កអោយមានការ ផ្លាស់ប្តូរអំពីលក្ខណៈគីមីជីវៈរបស់ដីនៅជុំវិញនោះ ប្រសិនបើគ្មានការរៀបចំប្រព័ន្ធរក្សា និងការពារ កាកសំណល់រ៉ែ (Tailing Impoundment Systems) អោយបានត្រឹមត្រូវទេនោះ។ និង (៤) ប្រសិនបើ នៅតំបន់អាចមីរ៉ែសម្បូរណ៍ទៅដោយ Sulfur និង AMD នោះ មុនរៀបចំប្រព័ន្ធរក្សា និងការពារកាកសំណល់ រ៉ែ (Tailing Impoundment Systems) ក្រុមហ៊ុនត្រូវរកទឹកកន្លែង អោយបានសមស្របជាមុនសិន។ កន្លែង ដែលសមស្របសម្រាប់ការរៀបចំប្រព័ន្ធរក្សា និងការពារកាកសំណល់រ៉ែ ចាំបាច់ត្រូវនៅដាច់ពីគេ ហើយត្រូវ បញ្ចៀសទឹកដែលជ្រាបចេញពីតំបន់អាចមីរ៉ែ មិនអោយហូរចូល និងបំពុលដល់ទឹកស្រទាប់លើនិងទឹកក្រោមដី។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះប្រព័ន្ធនេះ ត្រូវរៀបចំយ៉ាងណាដើម្បីកាត់បន្ថយការហូររបស់ទឹកសាប (ទឹកភ្លៀង ឬទឹកពី ប្រភពផ្សេងៗទៀត) បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទៅលើទឹកសំណល់ទាំងនោះដើម្បីកាត់បន្ថយកំហាប់អ៊ុយ៉ុង អ៊ីដ្រូសែន (កាត់បន្ថយការបញ្ចេញចោលមួយដែលមានជាតិពុលខ្ពស់) ទៅតាមលទ្ធភាពមួយដែលអាចធ្វើទៅ បាន។ ជាអនុសាសន៍ ក្រុមហ៊ុនត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធចង្វាក់ផលិតកម្ម ក្នុងនោះមានទាំងការរៀបចំនូវកន្លែងរក្សា និងការពារកាកសំណល់រ៉ែ និងប្រព័ន្ធធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រ៉ែ អោយបានចប់សព្វគ្រប់មុននឹងដំណើរការ

អាជីវកម្មរ៉ែមាសនៅក្នុងតំបន់នេះ ។ ក្រោយការរៀបចំចប់សព្វគ្រប់ ក្រុមហ៊ុនត្រូវដាក់ផែនការផលិតកម្ម ក្នុងនោះមានទាំងប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រឹង និងរាវមកអោយក្រសួងពិនិត្យ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីសមត្ថភាពរបស់ប្រព័ន្ធនៅក្នុងដំណើរប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រឹងនិងរាវ ដែលកើតមានពីដំណើរការអាជីវកម្មរ៉ែមាស ទើបអាចធានាបានថា សកម្មភាពពីដំណើរការអាជីវកម្មរ៉ែមាសនៅក្នុងតំបន់នេះ ពិតជាមិនធ្វើអោយប៉ះពាល់ទៅលើលក្ខណៈក្សេត្រីមីជីវៈរបស់ដី និងការបំពុលទឹកស្រទាប់លើ និងស្រទាប់ក្រោមនៅក្នុងតំបន់ ។

សូមអង្គប្រជុំជ្រាបនេះ គ្រាន់តែជាការពិគ្រោះយោបល់គ្នា ដើម្បីកែលម្អរបាយការណ៍វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមដំបូងតែប៉ុណ្ណោះ មុនពេលដែលក្រសួងបរិស្ថានចេញលិខិតអនុញ្ញាតអោយទៅក្រុមហ៊ុន ដូចនេះមានការប្រជុំឆ្លងបីដងទៀត (១) ប្រជុំអន្តរនាយកដ្ឋានរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន (២) ប្រជុំថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងបរិស្ថាន និង (៣) ប្រជុំថ្នាក់អន្តរក្រសួង ពេលនោះគឺថ្នាក់ដឹកនាំខេត្តត្រូវបានអញ្ជើញចូលរួមដែរ អាចអភិបាលរងខេត្តទទួលបន្ទុក ឬអភិបាលស្រុក បើចាំបាច់អញ្ជើញចូលរួមគ្រប់ករណីទាំងអស់ បានន័យថាលំអិតខ្លាំងណាស់ ។ ចំនុចទី៣ វិធានការណ៍ការពារផលប៉ះពាល់ ខ្ញុំសូមជំរាបគិតលំអិតខ្លាំងណាស់ មុននឹងបញ្ជាញ កាកសំណល់អោយតែក្រុមហ៊ុនសហការជាមួយជំនាញបានត្រឹមត្រូវនោះផលប៉ះពាល់ដែលបង្កឡើងអាចកាត់បន្ថយដល់កំរិត ខ្ញុំជឿជាក់ទៅលើក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម (កម្ពុជា) ព្រោះគាត់អាស្រ័យជាមួយជំនាញហើយបានគាត់ធ្វើ ។ ប្រព័ន្ធមួយដែលយើងធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រាវចេញពីអាងដែលយើងទាញយកមាសសុទ្ធមកអោយហៅថា ប្រព័ន្ធដែលធ្វើអោយរងនៅក្នុងនឹងទោះបីអាស៊ីដស្យាណែតមានកំហាប់ខ្ពស់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែដល់ពេលចុងក្រោយអាស៊ីតនឹងត្រូវបានរលាយ ហើយកាកសំណល់អាស៊ីដស្យាណែតបានរងចុះទៅក្រោម ដូច្នេះសំណល់រាវដែលចេញពីអាងប្រព្រឹត្តកម្មដកយករ៉ែមាសចេញមកគឺឆ្លងកាត់ប្រព័ន្ធចំរោះច្រើន ហើយដល់ពេលចុងក្រោយវាស្ថិតនៅក្នុងប្រព័ន្ធមួយទៀតដែលគេអាចចិញ្ចឹមត្រីបាន បើត្រីនៅក្នុងប្រព័ន្ធអាចរស់បានទើបទឹកនឹងអាចបញ្ចេញទៅក្នុងធម្មជាតិបាន ។ ជាក់ស្តែងយើងលើជាចំនុចគោលៗ ដោយសារជំហានដំបូង នៅមួយជំហានទៀត ពេលដែលក្រុមហ៊ុនឈានទៅធ្វើអាជីវកម្មការវាយតម្លៃពេញលេញត្រូវបានវាយតម្លៃហើយកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ត្រូវបានលំអិតនៅពេលហ្នឹង ។ ចំនុចទី៤ ខ្ញុំគិតថាក្រុមហ៊ុនអាចធ្វើលិខិតមួយទៅក្រសួងកសិកម្ម ហើយផ្ញើរមករដ្ឋបាលព្រៃឈើ ខ្ញុំសូមជំរាបការធ្វើរ៉ែនេះខុសពីការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែបើករណ្តៅ ថ្មីៗកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ មានការប្រជុំរឿងក្រុមហ៊ុន សំណងរ៉ែ នៅស្រុកថ្មបាំង និងស្រុកស្រែអំបិល គាត់នឹងធ្វើការបើករណ្តៅប្រមាណជា ៥៣ហិកតារៀងរាល់ឆ្នាំ សរុបនៅលើផ្ទៃដី ៣៦០០ហិកតា មានរយៈពេលជាង៤០ឆ្នាំ ប៉ុន្តែគាត់អត់បានអាស្រ័យនឹងក្រសួងកសិកម្ម ដូច្នេះក្រសួងកសិកម្មបានលើកឡើងធ្វើយ៉ាងម៉េច? ពីព្រោះបើមានការឈូសឆាយប្រៃ១០០ភាគរយ តំរូវអោយធ្វើការវាយតម្លៃឈើឈរ ដើម្បីអោយបង់ពន្ធចូររដ្ឋ ប៉ុន្តែករណីក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម មានតែ ២ហិកតាទេ ។

ចំនុចទី៥ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងផ្ទុះ នៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៅត្រង់ចំនុច មួយយើងបានសរសេរអំពី ថាតើមានវិធានការណ៍ណាខ្លះដើម្បីរក្សាបាននូវសុវត្ថិភាពបុគ្គលិកនៅពេលប្រើប្រាស់ ការប្រើប្រាស់ផ្ទុះរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែល ខុម (កម្ពុជា) តាមខ្សែរ៉ែមាសដែលស្ថិតនៅខាងក្រោមតែប៉ុណ្ណោះ ដោយខ្សែរ៉ែមាសនេះមានទំហំតូចអណ្តូងរ៉ែដែលយើងដឹកចុះទៅអត់មានច្រើនទេ។ ដូច្នេះមិនចាំបាច់ថា នៅ ពេលបិទរណ្តៅយើងប្រើប្រាស់ផ្ទុះទៅរណ្តៅនិង ឬមួយយ៉ាងណា ប៉ុន្តែទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាពផ្សេងៗដល់ប្រជា ជន ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់នោះ ខ្ញុំគិតថាស្ទើរតែគ្មាន ពីព្រោះយើងប្រើប្រាស់ផ្ទុះគឺនៅខាងក្រោម ហើយតំបន់នឹង វាឆ្ងាយពីទីប្រជុំប្រមាណ ៤-៥គីឡូម៉ែត្រ ពីភូមិរំដេងដែលជាកូមិឧបសម្ព័ន្ធកូមិទន្ទឹម ហើយដោយសារមានព្រៃ ឈើព័ទ្ធជុំវិញទៀតសំលេងដែលបង្កឡើងដោយការបំផ្ទុះនោះគឺ អត់មានបញ្ហាអីទេ។ ដោយឡែកទៅទៀត ប្រើប្រាស់ផ្ទុះមិនមែនចេះតែប្រើប្រាស់ទេ ការទិញសុទ្ធតែឆ្លងកាត់ក្រសួងមហាផ្ទៃហើយចំនួនបរិមាណ និងការប្រើ ប្រាស់ត្រូវច្បាស់លាស់តែម្តង។ ចំនុចទី៦ ជាទូទៅគ្រប់គម្រោងវិនិយោគទាំងអស់ឆ្លងកាត់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះ ពាល់បរិស្ថានដំបូង និងពេញលេញ កំណត់អោយមានមូលនិធិដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍សំរាប់សហគមន៍ (១) អាចមើលទៅលើបញ្ហាទឹកស្អាត (២) ផ្លូវលំជនបទ (៣) មណ្ឌលសុខភាព (៤) សាលារៀន បើករណីចាំបាច់ យើងត្រូវមានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដូច្នេះគ្រាន់តែកម្មវិធីនិងមិនទាន់ត្រូវបានរៀបចំទេ ដល់ពេល ត្រលប់ទៅវិញ ខ្ញុំរៀបចំរបាយការណ៍ដាក់ទៅក្រសួងបរិស្ថានបានមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍បានកំណត់។ នៅ ពេលប្រជុំអន្តរក្រសួង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចអោយក្រុមហ៊ុនធ្វើការបំភ្លឺ ឬត្រូវតែកល់លុយនៅក្នុងក្រសួង ឬមួយ យ៉ាងណានោះ យើងត្រូវដំណើរការទៅទៀត ហើយលុយនេះត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់នៅក្នុងសហគមន៍ ផ្ទាល់តែម្តង ដូច្នេះប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនអនុវត្តទៅតាមអ្វីដែលជាវិធានការណ៍ផលប៉ះពាល់ទៅលើសហគមន៍ មូលដ្ឋាន ខ្ញុំគិតថាបងប្អូនជនជាតិនៅតំបន់នោះពួកគាត់ស្អាតមន៍។ មួយទៀតនៅពេលដំណើរការអាជីវកម្ម ក្រុមហ៊ុនត្រូវការបុគ្គលិកកម្មករ ប្រសិនបើប្រជាជននៅក្នុងតំបន់នឹងគាត់មានស្មារតីវាបង្កអោយមានចរន្តសេដ្ឋ កិច្ចនៅក្នុងតំបន់ ដូច្នេះតំរូវឱ្យរៀនអោយរ ជ្រក មាន់ ទា បន្លែ នេះជាផ្នែកដើម្បីជួយលើកំពស់ជីវភាពរបស់ ប្រជាជននៅក្នុងតំបន់។

លោក **ឡឿម ម៉ុងថា** តំណាងក្រុមហ៊ុន Delcom (Kampuchea) PTE. LTD. បានឆ្លើយតប ចំពោះការសំណូមពររបស់មន្ទីរបរិស្ថាន រដ្ឋបាលព្រៃឈើ មន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងលោកអភិបាលស្រុករវៀង ថានឹងធ្វើការសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នា ដើម្បីជៀសវាងមានបញ្ហានៅថ្ងៃអនាគត។

កិច្ចប្រជុំពិភាក្សានេះបានចប់សព្វគ្រប់នៅវេលាម៉ោង ១១និង៣០នាទី នៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ដដែល ក្រោម
បរិយាកាសវិករាយស្ម័គ្រចិត្ត និងយោគយល់គ្នា ។

ធ្វើនៅព្រះវិហារ, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១០

អ្នកធ្វើកំណត់ហេតុ

ហត្ថលេខា

អ៊ុន ចាន់ណារ៉ូ

Draft

កំណត់ហេតុរបាយការណ៍ស្តីពីការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ ថ្នាក់ដឹកនាំស្រុក ឃុំ-ភូមិ និង ប្រជាពលរដ្ឋពាក់ព័ន្ធ (ជាមតិ និងសំណូមពរ)

- លោក **ង សារ៉ូ** អភិបាលស្រុករវៀង: ខ្ញុំបានដឹងពីគម្រោងនេះ ព្រោះក្រុមហ៊ុន ដែលខុម (កម្ពុជា) ភីធីអ៊ី បានស្រាវជ្រាវរុករករ៉ែ មាសនៅតំបន់ភ្នំនេះតាំងពីឆ្នាំ២០០៤មកម្ល៉េះ រហូតមកដល់ឆ្នាំ២០០៩ ក៏ឈប់ដំណើរការរុករក ។ ចំពោះផលប៉ះពាល់សង្គមលើគម្រោងនេះឃើញថា ពុំមានផលប៉ះពាល់អ្វីជា មួយប្រជាជនដែលរស់នៅតំបន់នេះទេ ដោយសារគម្រោងរុករករ៉ែរបស់ក្រុមហ៊ុននៅឆ្ងាយពីភូមិ និង ការប្រកបមុខរបរបស់ពួកគាត់ ។ ប្រជាជនក្នុងតំបន់នេះក្រោយពីការធ្វើស្រែ-ចំការរួច ពួកគាត់នាំគ្នា ទៅរកមាសនៅក្បែរជើងភ្នំអន្លង់ដោយមួយថ្ងៃអ្នកខ្លះអាចរកបាន១លី អ្នកខ្លះក៏អត់បាន ដោយសារ ពួកគាត់អត់មានឧបករណ៍អ្វីក្រៅតែពីថាស និងទរសំរាប់រែង ។ ចំណែកឯ ព្រៃឈើនៅតំបន់នោះ អត់មានប៉ះពាល់ទេ ព្រោះដីដែលក្រុមហ៊ុនសាងសង់ការស្នាក់នៅ និងអណ្តូងរុករករ៉ែ ពេលបច្ចុប្បន្ន ប្រើប្រាស់ដីប្រមាណជា២ហិកតាតែប៉ុណ្ណោះ ហើយស្ថានភាពព្រៃនៅតំបន់នោះភាគច្រើនសុទ្ធតែ ជាព្រៃឈ្លោះមួយដើមៗ ។ ចំពោះសត្វព្រៃមិនជាបញ្ហាចោទប៉ុន្មានទេ ព្រោះតំបន់ស្រាវជ្រាវរុករករ៉ែ មានទំហំតូច សត្វអាចបំលាស់ទីទៅតំបន់ក្បែរៗហ្នឹង ។ រីឯបញ្ហាចោទទឹកអូរ កាលណាក្រុមហ៊ុនធ្វើ អាជីវកម្មរុករករ៉ែតែងតែត្រូវការទឹកសំរាប់ប្រើប្រាស់ ដើម្បីកុំអោយមានផលប៉ះពាល់ដល់ប្រភព ដែលស្ថិតនៅក្នុង ឬក្បែរតំបន់រុករករ៉ែមាស ក្រុមហ៊ុនត្រូវធ្វើចំរោះទឹកយ៉ាងម៉េចកុំអោយមានជាតិ ពុល ។ សូមក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មរុករករ៉ែអោយស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេសអោយបានត្រឹមត្រូវ ដូចជា ធ្វើអាងស្តុកទឹកដែលហូរចេញពីកន្លែងរែងយករ៉ែ ដើម្បីទប់ស្កាត់កុំអោយមានផលប៉ះពាល់ ដល់ប្រភពទឹកនៅតំបន់នោះ ។
- លោក **ងង់ ជា** មេឃុំរម្យទម : តាមការពិនិត្យផែនទីដែលក្រុមហ៊ុនស្នើសុំរុករករ៉ែ ឃើញថា នៅឆ្ងាយពីភូមិករ និងដីស្រែចំការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ប៉ុន្តែអាចប៉ះពាល់ដល់របរដឹករ៉ែមាសរបស់ពួក គាត់មួយចំនួនតូចដែលធ្លាប់ទៅរកនៅតំបន់នោះ ព្រោះប្រជាពលរដ្ឋក្នុងឃុំរម្យទមក្រោយពីការ ប្រកបមុខរបរធ្វើស្រែចំការរួច ពួកគាត់នាំគ្នាទៅរកដឹករ៉ែមាសក្បែរជើងភ្នំអន្លង់ម្តុំតំបន់រុករករ៉ែមាស របស់ក្រុមហ៊ុន ។ ពួកគាត់ប្រើប្រាស់ថាស អូរ ជាឧបករណ៍សំរាប់រែងយករ៉ែមាស (រ៉ែដែលគាត់ រែងបានក្នុង ១ដីអាចលក់បានពី ៥៥-៦០ម៉ឺនរៀល) ។នេះជាមុខរបរបន្ទាប់បន្សំក្រៅពីស្រែចំការ ។ នៅក្នុងឃុំនេះមានអង្គការជួយអភិវឌ្ឍន៍ដូចជា: អង្គការ ADRA (ជួយផ្នែកអណ្តូងទឹក ស្រះចិញ្ចឹម ត្រី និងកសិកម្ម) Worldvision (ជួយផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ) និង ពុទ្ធសាសនា (ជួយផ្នែកអប់រំ) ។

- លោក **ស៊ុន ថន** មេប៉ូស្តិ៍នគរបាលឃុំរម្យទមៈ នៅក្នុងឃុំរម្យទមភាគច្រើនជាជនជាតិភាគតិច ក្មួយ ដែលពួកគាត់រស់នៅតាំងពីដូនតាមកម៉្លេះ ក្រោយពីប្រកបរបរធ្វើស្រែចំការរួច ពួកគាត់នាំគ្នា ទៅរករ៉ែមាសនៅក្បែរតំបន់ជើងភ្នំអន្លង់ និងរែងមាសតាមដងអូរ ដើម្បីជួយទ្រទ្រង់ជីវភាពគ្រួសារ បន្ថែម ។ ឃុំទាំងមូលពុំទាន់មានមណ្ឌលសុខភាពនៅឡើយ មានតែប៉ូស្តិ៍សុខភាពមួយកន្លែងស្ថិតនៅ ភូមិស្វាយដំណាក់ចាស់ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តីនៅពេលមានសមាជិកគ្រួសារណាជំងឺត្រូវដឹកជញ្ជូន ទៅមណ្ឌលសុខភាពឃុំរម្យណី ឬទៅមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្ត ។ សូមក្រុមហ៊ុនដែលចូលមកវិនិយោគ នៅក្នុងតំបន់ជួយអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ឃុំដូចជាៈ សាងសង់សាលារៀន អណ្តូងទឹកស្អាត ផ្លូវ(ពីភូមិស្វាយ ដំណាក់ថ្មីមកផ្លូវជាតិលេខ៦២) មណ្ឌលសុខភាព..... ។ល ។

Draft